

Sygnatura akt V GC 667/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 25-10-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Jankowski

Protokolant: p.o. sekretarz sądowy Ewelina Michałak

po rozpoznaniu w dniu 25-10-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Państwowych S.A. w W.

przeciwko M. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. G. na rzecz powódki (...) Państwowych S.A. w W. kwotę 1.500,60 zł (jeden tysiąc pięćset złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.01.2016r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej M. G. na rzecz powódki (...) Państwowych S.A. w W. kwotę 1.247,00 zł (jeden tysiąc dwieście czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Michał Jankowski

UZASADNIENIE

Strony łączyła umowa z dnia 01.06.2015r. Z tego tytułu strona powodowa w dniu 17.12.2015r. wystawiła fakturę VAT opiewającą na kwotę 1500, 60 zł. z terminem płatności do dnia 15.01.2016r. /bezsporne, patrz faktura VAT k.15/

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do następujących wniosków:

Prawo materialne, które Sąd stosuje określiło dowody i fakty istotne dla sprawy. Pozostałe okoliczności nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, zatem nie wymagały ustalenia, a dowody ich dotyczące nie wymagały oceny (art. 227 kpc).

Na wstępie zaznaczyć należy, że w obecnym stanie prawnym Sąd nie prowadził postępowania dowodowego z urzędu. W aktualnym porządku prawnym strona postępowania nie może braku swojej aktywności, inicjatywy w toku procesu, w tym w szczególności w zakresie postępowania dowodowego, usprawiedliwiać skierowanym wobec Sądu zarzutem braku działania z urzędu w kierunku wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradiktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony.

W postępowaniu Sąd kierował się naczelną zasadą nowożytnego procesu cywilnego - kontradiktoryjnością. Sąd nie przeprowadzał dowodów z urzędu i dokonywał ustaleń na podstawie aktywności stron w prezentowaniu dowodów i związanej z nią zasady ciężaru dowodu (art. 3 i 233 kpc, art. 6 kc).

Na wydany wyrok wpłynęła bezpośrednio ocena wypełnienia przez strony ciężaru dowodzenia w procesie. Art. 232 kpc dotyczy ciężaru dowodu w znaczeniu formalnym (kto powinien przedstawiać dowody), a art. 6 kc - ciężaru dowodzenia w znaczeniu materialnym (kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy) - tak SN w wyroku z dnia 17 lutego 2006 r., V CSK 129/05. Po skreśleniu § 2 w przepisie art. 3 kpc (z dniem 1.07.1996 r.) Sąd został zwolniony z obowiązku wyjaśnienia rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych. Dowodzenie natomiast faktów przez Sąd z urzędu zostało ograniczone do minimum - art. 232 kpc (tzn. proces fikcyjny, próba obejścia prawa, rażąca nieporadność procesowa strony nie reprezentowanej przez adwokata - tak SN w uchwale z dnia 19 maja 2000 r., III CZP 4/00).

Złamanie zakazu dowodzenia z urzędu mogłoby skutkować naruszeniem konstytucyjnej zasady bezstronnego sądu - art. 45 ust. 1 Konstytucji (tak SN w wyroku z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 175/00).

W obecnym, kontradiktoryjnym modelu procesu cywilnego, sąd nie ma obowiązku dążenia do wykrycia prawdy materialnej, a jego obowiązkiem nie jest dochodzenie w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron, ani wykrycia dowodów pozwalających na ich potwierdzenie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r., I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12).

Powinność sądu w czuwaniu nad tym, aby strona słabsza nie doznała uszczerbku z powodu słabej obrony była cechą znamioną w procesie socjalistycznym, realizującym zasady prawdy, socjalistycznej dyspozycyjności i faktycznej równości stron procesowych (tak SN w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej - zasadzie prawnej z dn. 21 lipca 1954 r., I CO 22/54, OSNCK 1955/1/1).

Kontradiktoryjny model współczesnego procesu sądowego zakłada, iż obecnie na sądzie rozpoznającym sprawę nie spoczywa powinność zarządzania dochodzeń mających na celu uzupełnienie i wyjaśnienie twierdzeń stron oraz poszukiwanie dowodów w celu ustalenia rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych. Dysponentami postępowania dowodowego są bowiem strony, na nich spoczywa ciężar dowodu dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 zd. 1 kpc), zaś niedostatki w dowodzeniu określonego faktu powodują dla strony, na której ciężar dowodu spoczywał, niekorzystne skutki prawne w postaci przegrania procesu (wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 04 kwietnia 2016 r., sygn. I 1 Ca 58/16).

W niniejszej sprawie Sąd nie dostrzegł podstawy do prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu.

Sąd nie podziela odmiennej argumentacji prawnej strony powodowej. Sąd jest zwolniony od obowiązku wykazywania błędów tej argumentacji/ tak SA w Poznaniu w orzeczeniu z dnia 17.04.2007 r. w sprawie I Aca 155/07, lex nr 446231/

Dokument na podstawie, którego poczyniono ustalenia faktyczne nie budził w ocenie Sądu wątpliwości co do jego autentyczności i wiarygodności, a strony nie zdołały podważyć wartości dowodowej tego dokumentów.

Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 659. § 1 kc przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Strona powodowa przedkładając fakturę Vat udowodniła na obecnym etapie swoje roszczenie. Strona pozwana nie kwestionowała wysokości, ani zasady dochodzonego roszczenia. Stąd też Sąd na podstawie art. 659 § 1 kc zasądził kwotę dochodzoną pozwem.

Co do płatności odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych określonych w art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych sąd oddalił powództwo. Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (...) (Dz.U.z 2015 r.poz.1830) do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Z kolei przepisy dotychczasowe nie przewidywały w transakcjach handlowych możliwości żądania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Stąd też Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie odmówił wydania nakazu zapłaty.

W związku z powyższym oraz biorąc pod uwagę okoliczność, że strony nie ustaliły wysokości należnych odsetek, zgodnie z treścią art. 481 § 2 k.c. Sąd zasądził odsetki za opóźnienie w ustawowej wysokości.

Orzekając o kosztach procesu Sąd miał na uwadze treść art. 98 k.p.c. gdyż Sąd w zakresie żądania głównego uwzględnił roszczenie powoda w całości. Oddalono jedynie roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych. Na koszty powoda złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł – łącznie 1247 złotych. Wynagrodzenie pełnomocnika odpowiada stawce przewidzianej w § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 615, z późn.zm).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc.

SSR Michał Jankowski